

ren ikke skal kunne opsiges til Fraflytning tidligere end til den første Flyttedag, som falder mindst 6 Maaneder efter Sagens Indankning for Nævnet.

Endelig er det ved Ændringsforslag Nr. 16 bestemt, at Loven om Fastsættelse af Husleje skal sættes i Forbindelse med Loven om Moratorium for Prioritetslaan, saaledes at de to Love ophører samtidig.

Dermed har jeg gennemgaaet alle Landstingets Ændringsforslag og skal saa sige, at der er adskillige indenfor Udvalget, som mener, at Lovforslaget derved i væsentlige Henseender er blevet forringet, og at Loven, saaledes som den vil komme til at se ud, i mange Henseender er en tyndbenet Beskyttelseslov. Men det er alligevel den almindelige Anskuelse blandt os, at selve Nævnets Nedsættelse, selve den Omstændighed, at Lejerne for visse Lejligheders Vedkommende kan paa-anke, og at Ejeren for andre Lejligheders Vedkommende er pligtig at forelægge Nævnet Spørgsmaal om Huslejeforhøjelse, selve den Omstændighed, at der vides at være en Beskyttelse for Lejerne, vil kunne imødegaa det, man fra alle Sider har villet imødegaa, nemlig Udbytning af svagt stillede Lejere. I Tillid til, at dette maa blive Følgen af denne Lov, har Udvalget enstemmigt besluttet i sin Erklæring at indstille Lovforslaget til Vedtagelse.

Wulff: Som det vil erindres, stillede det Parti, jeg tilhører, sig saaledes, da dette Lovforslag var til anden Behandling her i Tinget, at vi ønskede at modsætte os en ekstraordinært hurtig Fremme af Lovforslagets Behandling. Da det ikke lykkedes at opnaa det ved at protestere imod Lovforslagets Behandling, demonstrerede Partiet ved at afholde sig fra at stemme om selve Lovforslaget. Med Hensyn til det reelle Indhold af Lovforslaget havde jeg Lejlighed til at udtale her, at Lovforslaget, som det forelaa, vakte store Betænkeligheder hos os, og jeg pegede paa en Række Punkter, for hvis Vedkommende Betænkelighederne var store nok til, at vi maatte haabe, at Lovforslaget vilde blive forandret, naar det naaede op til det andet Ting. Særlig var vi betænkelige med Hensyn til Bestemmelserne om Nybygninger, og jeg havde stillet et Ændringsforslag, som gik ud paa at slette enhver Bestemmelse, som drog Nybygninger ind under Loven, og som vilde lægge Hindringer i Vejen for Byggevirksomheden og saaledes modvirke Lovens Hensigt, nemlig at afhjælpe Trangen til Boliger

særlig i København og paa Frederiksberg. Det er derfor en Tilfredsstillelse for os at se, at nu da Lovforslaget vender tilbage fra Landstinget, er, tror jeg, alt det forandret, som vi ønskede forandret, og som vi havde Betænkelighed ved. Nybygninger er fuldstændig forsvundet af Lovforslaget, idet § 3 udtrykkelig siger, at under Loven falder ikke Lejligheder, der ikke har været beboede før 1.1. April 1916. Vi fandt, at man gik vel højt ved at gaa op til 4 Værelser Lejligheder og en Lejesum af 500 Kr. for de Lejligheders Vedkommende, der — som Udvalgets ærede Formand (Ivar Berendsen) nylig udtrykte sig — var særlig stærkt beskyttede ved, at Ejeren skulde henvende sig til Nævnet med ethvert Forslag om Forhøjelse af Lejen. Denne Bestemmelse er blevet mildnet ved, at man har borttaget Bestemmelsen om Værelseantallet og nedsat Lejegrænsen fra 500 Kr. til 400 Kr. aarlig i København, Frederiksberg og Gentofte og til 300 Kr. i de større og til 200 Kr. i de mindre Provinsbyer og paa Landet. Der var en anden Bestemmelse, som vi ligeledes var betænkelige ved, nemlig den, som satte en Grænse af 10 pCt. aarlig til Forrentning af det Beløb, som Forbedringer eller Nyanlæg i Lejlighederne havde kostet. Ogsaa denne Bestemmelse er forsvundet. Endelig hed det i Lovforslagets tidligere Affattelse, at en Opsigelse af Lejeren ikke maatte finde Sted før 6 Maaneder, efter at Nævnets Bestemmelse var truffet. Det var vi betænkelige ved, fordi vi mente, at Nævnets Bestemmelse kunde blive trukket for længe ud. Det er nu blevet ændret til, at Opsigelse til Fraflytning først maa finde Sted til en Flyttedag, der falder mindst 6 Maaneder efter Sagens Indankning for Nævnet. Paa alle disse Punkter er Lovforslaget blevet mildnet, saaledes at det er blevet mere taaleligt og antage-

ligt for os. En enkelt Bestemmelse i Lovforslaget er, som Udvalgets ærede Formand nylig nævnte, blevet skærpet, og det er ikke uden Betænkelighed, vi gaar med dertil, idet man nu i Lovforslaget slaar fast, at det er en Husejer forbudt at opsige en Lejer, fordi Husejeren maaske har i Baghaanden en Lejer, der vil betale en højere Leje. Men da det er blevet gjort gældende — og det synes at være rigtigt —, at den Henvendelse fra Grundejerforeningen i København, som har givet Anledning til hele Lovforslagets Fremkomst, har haft en ikke saa ringe Virkning, og da der skal være sket en Del Opsigelser, hvis Karakter ikke er heldig, og som vil kunne